

[Veistrup.]

steren vilde fremsætte et Forslag af den Karakter. Jeg mener derfor, at de Bestemmelser, der findes i § 66 i Venstres Forslag, er fuldkommen overflødige, det vilde være ganske urimeligt at sætte dem ind i Grundloven og gøre Højesteret til Deltager i Lovgivningsarbejdet.

I sine sidste Udtalelser var det ærede Medlem i øvrigt betydelig blidere, end han tidligere har været. Det ærede Medlem sluttede med at sige, at naar vi kommer til Udvalgsbehandling, skulde vi for Alvor prøve at naa et Resultat gennem Forhandling. Saadan har Tonen ikke været hidtil. I Gaar sagde det ærede Medlem, at vi ironiserede over Troen paa, at Venstre kom med, men saa udtalte det ærede Medlem med Stolthed i Stemmen: Den Illusion maa vel nok siges at være bristet. Om der virkelig skulde være kommet en betydelig mildere Luftning, en mildere Sindsstemning hos det ærede Medlem, vil Tiden vise. Vi har hele Tiden ønsket en Grundlovsændring gennemført med de fire Partiers Tilslutning, men hidtil har der ikke været megen Udsigt til, at saadant kunde lykkes. Som sagt, det er muligt, at det ærede Medlems og hans Partis Sindstilstand er ændret, siden vi begyndte Forhandlingen i det høje Ting i Gaar Middags.

Gunnar Fog-Petersen: Jeg takker det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) for den Forsikring, han gav os om, at ethvert Spor af Estrups Aand skulde være udvasket af hans Sjæl, naar han gik ind i Udvalgsforhandlingerne. Helt overflødig har denne Forsikring fra det ærede Medlems Side ikke været, thi den Holdning, det ærede Medlems Parti indtog i det høje Landsting, navnlig fra 1929 til 1935, bar tydelige Spor af et saadant Genfærd i Venstres Rækker, og det er ikke helt ualmindeligt, at man paa-virktes stærkere, end man selv tror, af den, man har overvundet. Venstre var den, der overvandt Estrup, men lærte af ham gennem denne Kamp. Det, der var tilbage i det ærede Medlems og hans Kollegers Sind, var dette at ville sætte et Mindretals Vilje igennem ud fra en Forestilling om bedre Viden over for Flertallet, og det var just det, som Estrup vilde.

Nu siger det ærede Medlem, at dette er helt ude af Verden. Ja, det kom ud af Verden, da der i 1936 kom et ensartet Flertal i begge Ting, som kunde gennemføre det, der var Flertallets Forslag; og som Grundloven derfor fungerer nu, fungerer

den godt, men det gjorde den ikke fra 1929 til 1935, og man kan jo ikke vide, hvordan Fremtiden vil forme sig. Derfor anser vi det for nødvendigt at faa den gældende Grundlov ændret.

Saa spurgte det ærede Medlem til sidst i Anledning af, at jeg havde brugt Udtrykket „at afvaske Sporene af Estrups Aand“, om, hvordan det kunde lade sig gøre at vaske en Aand. Ja, det er et vanskeligt Spørgsmaal, men det ærede Medlem er jo ikke ukendt med, at der findes baade rene og urene Aander, og det forudsættes maaske, at der over for de urene er anvendt det, Henrik Ibsen kalder et Tvætningsbad. Der er jo ogsaa noget, der hedder en Skærsild. Det ærede Medlem kan jo overveje dette. Jeg skal ikke give det ærede Medlem en nærmere Anvisning paa, hvorledes det kan lade sig gøre, men at det *kan* lade sig gøre, synes altsaa et og andet at tyde paa, og saa meget er jeg vis paa, at selv om det ærede Medlem med denne Bemærkning har optraadt som aandfuld Mand, vil det ikke beskytte det ærede Medlem over for Vælgerne, hvis han kommer ud til dem med Forslag om, at Højesteret f. Eks. skal være en lovgivende Faktor. Vælgerne vil ganske sikkert da uden min Anvisning finde ud af, hvorledes de skal bære sig ad med at vaske det ærede Medlem.

Rytter: Seivfølgelig ser Partiet Venstre med Glæde, hvis det skulde tykkes at faa den omtalte Bestemmelse ændret paa Grund af den Kritik, som Partiet har rejst imod Bestemmelsen, men det lader ikke til, at det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) vil forstaa mig. Det maa enten skyldes manglende Fremstillingsevne hos mig eller manglende Opfattelsesevne hos det ærede Medlem, for det, jeg navnlig har kritiseret, er den Udtalelse, hvori man giver Absolution for alt, hvad der er sket, og det ændres ikke, uanset om der ingen Grundlov kommer, og uanset om der vedtages en anden Bestemmelse. I alle Tilfælde staar der her, at man kun har villet stadfæste den gældende Praksis, altsaa legalisere den.

Statsministeren (Staining): Jeg tænker, at denne langvarige første Behandling er ved at ende, og skal derfor indskrænke mig til et Par Ord, nærmest for at forebygge Misforstaaelser, inden man skrider til Afslutning.

Jeg har med Interesse hørt Talen om det Niveau, paa hvilket man plejer at føre Forhandlingerne her i Salen. Jeg bemærkede